

[Thorvil Kristensen.]

der har ventet, at disse midlertidige løntillæg skulle bortfalde ved deres udløb den 31. marts, og det skete jo da heller ikke.

Under disse omstændigheder er det klart, at jeg ikke kan tiltræde de ændringsforslag, der er stillet af venstre og det konservative folkeparti, ændringsforslagene nr. 1, 3, 4 og 7, fordi disse ændringsforslag går ud på at fastsætte, at afviklingen af disse afgifter skal begynde fra 1. januar næste år.

Jeg mener, det er rigtigt, som det er foreslået i lovforslaget, at hvis disse afgifter engang skal bortfalde, så bør det ske gennem en gradvis aftrapning. Men jeg finder, at denne aftrapning hellere bør være lang end kort, og derfor synes jeg, det er en forringelse, når det i ændringsforslag nr. 5 foreslås at gennemføre en kortere aftrapningstid end oprindeligt foreslået. Jeg vil derfor også stemme imod dette ændringsforslag.

Jeg mener endvidere, det er forkert, at bemyndigelse til at ophæve afgifterne gives til den til enhver tid siddende finansminister; selvom det sker med tilslutning af finansudvalget, mener jeg ikke, det er den rigtige fremgangsmåde. Det er jo et lovgivningsanliggende, der kræver en vurdering af landets økonomiske situation. Denne vurdering bør gives offentligt fra denne talerstol. Jeg kan derfor heller ikke medvirke ved gennemførelsen af ændringsforslag nr. 6.

Jeg beklager, at man ikke ved fremsættelsen af dette lovforslag og ved tidsbegrænsningen af afgifternes ophævelse har taget stilling til, hvad der skulle ske med disse afgifters forhold til pristallet eller med de ved afgifternes indførelse udstedte sparebeviser. Som jeg tidligere har sagt, mener jeg ikke, at man ved en forlængelse af afgifterne bør indføre nye sparebeviser. Det burde man efter min mening benytte lejligheden til at slå fast nu, og samtidig burde man slå fast, at disse afgifter ikke skal indregnes i pristallet.

Der er således noget i dette lovforslag, som jeg synes er rigtigt; der er andet, som jeg synes er forkert, og jeg vil derfor ved tredje behandling undlade at stemme.

Rager: Ved en tidligere lejlighed (sp. 2108 ff.) har jeg gjort nogle bemærkninger angående tekniske enkeltheder i loven om

forbrugsbegrænsende foranstaltninger. Jeg pegede på, at loven, således som den er affattet, på forskellige områder har fået konsekvenser, som jeg tvivlede på at medlemmerne af tinget havde tænkt sig, og at den havde medført, at der blev et langt større administrationsapparat at arbejde med, end medlemmerne havde regnet med. Hensigten med loven var jo at gennemføre en beskatning af beklædningsgenstande og derved begrænse forbruget af disse, men den kom til at spille ind på mange andre områder.

Jeg har bl. a. nævnt, at en fabrik, der fremstiller lys, og som dertil naturligvis bruger væger, på grund af, at disse væger er af tekstilstof, blev inddraget under loven og måtte betale afgift — ringe beløb, ikke noget af økonomisk interesse; det var jo heller ikke meningen at begrænse forbruget af lys, og det betød altså heller ingenting i penge. Dette spørgsmål blev undersøgt i udvalget, og man fik fra administrationen en besvarelse, der nærmest gik ud på, at det var en ubetydelighed; der var ikke store vanskeligheder ved at opkræve afgifterne hos de få lysfabrikker her i landet, og derfor var det ikke særlig generende. Så kom der iøvrigt en yderligere redegørelse, som jeg ikke i detaljer skal komme ind på, selvom jeg ikke kan være helt enig med den.

Jeg pegede imidlertid på dette dengang — og det er også derfor, jeg fremdrager det nu — fordi det er ønskeligt, at man ved fremtidig lignende lovgivning forsøger at begrænse det område, man inddrager under afgifterne, til det, som det egentlig drejer sig om, det, der virkelig er interesse for.

Lad mig nævne et andet område. Der opkræves ofte hos firmaer afgifter, hvis samlede størrelse er latterligt ringe i forhold til det besvær, der pålægges firmaerne igennem en kontrol med disse afgifter. Der var allerede ifølge loven for en række firmaer mulighed for, når beløbene, det drejede sig om, var forholdsvis begrænsede, at undgå kontrollen med salgsfakturaer; men dette gjaldt ikke, for så vidt de pågældende firmaer var så uheldige også at føre forretning med varer, der på anden måde var belagt med forbrugsafgifter; så var der ingen vej udenom — tilsyneladende. Jeg har imidlertid fornemmelsen af, at man indenfor administrationen meget ønskede, hvor man kunne,